

ସତ୍ୟବାନୀ

**THE
WORD OF
TRUTH**

JULY & AUGUST - 2009

**An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ**

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O.Box.No.80, Kakinada
A.P.- 533 001.
Ph: 0884 - 2363722.

Vol. 14. Jul & Aug- 2009. No-4..

Published every two months in Oriya language for
the Restoration of pure New Testment Christianity.

Hear **SATYA VANI** Oriya Radio Programme on
Radio Srilanka
Every Sunday at 6:45 a.m.

Write for free Bible Correspondence Course in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box.80, Kakinada - 533 001

ସତ୍ୟବାଣୀ VOICE OF TRUTH

VOL - XIV

KAKINADA

JUL-AUG-2009

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଶକ୍ତି ଅଛି

(There is power in the Blood of Christ)

ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଏତେ ମଧୁର ଭାବ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହା ଆତ୍ମାତ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଧର୍ମ ଜଗତରେ ଅନେକେ ରକ୍ତର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାପମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ପଶୁବଳିର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ରକ୍ତ ହିଁ ଜୀବନ । ତେଣୁକରି ରକ୍ତପାନ ନିଷେଧ କରାଯାଏ । ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ଥାଏ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ତାହା ବେଦୀ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣୀର ଗୁଣରେ ରକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରଇ ! ଏ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।” (ଲେବୀ ୧୭:୧୧,୧୨)

ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “କାରଣ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ କଲା ଉତ୍ତାରେ ଜଳ, ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ମେଷଲୋମ ଓ ଏଜୋବ ସହିତ ଗୋବସ୍ତ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଘେନି ନିୟମ ପୁସ୍ତକ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ସେଚନ କରି କହିଲେ, ଇଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ନିୟମ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ନିୟମର ରକ୍ତ ଏହି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ତମ୍ଭ ଓ ପରିଚାର୍ଯ୍ୟାର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଉପରେ

ସେହିପରି ରକ୍ତ ସେଚନ କଲେ । ପୁଣି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଶୁଚୀକୃତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତ ଏହି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ବଳିଦାନ ଦ୍ଵାରା ଶୁଚୀକୃତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ।” (ଏବ୍ରୀ ୯:୧୯-୨୨) । ମହାଯାଜକ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଆପଣାର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନକୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ ନେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । (ଏବ୍ରୀ ୯:୭) । “ବୃକ୍ଷ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଯେ ପାପ ହରଣ କରିବ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୪)

ଯଦିଓ ବଳିପଶୁ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ପଶୁ ମାତ୍ର । ଏକ ସିଦ୍ଧ ବଳିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା । ପଶୁର ରକ୍ତ, ସିଦ୍ଧ ରକ୍ତର ସାଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା । ପଶୁରୁ ରକ୍ତରେ ପାପମୋଚନ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପେ ଆପଣାକୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ, ତେବେ କିଏ ମନୁଷ୍ୟର ପାପମୋଚନ କରିପାରିବ ? ତାହା କେବଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାଧ୍ୟ ହେଲା, କାରଣ ସେ ପାପରହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ । (୧ମ ପିତର ୨:୨୨) । ନିଷ୍ଠାପୀ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିଥିଲେ, ପ୍ରଲୋଭନର ବଶ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ମାନବ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ କ୍ରୁଶରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିଥିଲେ । ପଶୁର ରକ୍ତ କିଅବା ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ପାପମୋଚନ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପାପର ଅଧିକ ବୋଲି ଗଣନା କରିଅଛି, ମାତ୍ର ସେହି ବିଶ୍ଵାସ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପାପର ଅଧିକରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ବିଶ୍ଵାସ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ପରେ ଆତ୍ମମାନେ ସେହି ଶିକ୍ଷକ ଅଧୀନରେ ନାହୁଁ ।” (ଗାଲାତୀ ୩:୨୨-୨୪) । ବ୍ୟବସ୍ଥାର କ୍ରିୟାକର୍ମ କିଅବା ସ୍ଵଧର୍ମକ୍ରିୟା କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରିବା ନାହିଁ । ଏହି ବିଷୟରେ ପାଉଲ ତିତସଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି, “ପୂର୍ବେ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବୋଧ, ଅବାଧ, ଭ୍ରାନ୍ତ ପୁଣି ନାନା ପ୍ରକାର କୁଅଭିଳାଷ ଓ ସୁଖଭୋଗର ଦାସ ଥିଲୁ । ହିଂସା ଓ ଇର୍ଷ୍ୟାରେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରୁଥିଲୁ,

ଆଉ ଘଣ୍ଟାର ପାତ୍ର ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ଓ ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କୃତ ଧର୍ମକର୍ମ ସକାଶେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଆପଣାର ଦୟାନୁସାରେ ପୁନଃଜନ୍ମର ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନୂତନୀକରଣ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚୁର ରୂପେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳି ଦେଲେ । ଯେପରି ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ଭରସାନୁସାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବୁ ।” (ତିତ ୩:୩-୭) ।

ଆତ୍ମମାନେ ରୂପା କିଅବା ସୁନା ପ୍ରଭୃତି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହୁଁ । “ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପରମ୍ପରାଗତ ନିରର୍ଥକ ଆଚାର ବ୍ୟବହାରରୁ ରୂପା କି ସୁନା ପରି କ୍ଷୟଶୀଳ ବସ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ନ ହୋଇ, ବରଂ ନିଖୁଡ଼ ଓ ନିଷ୍ଠଳଙ୍କ ମେଷଣାବକ ସଦୃଶ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବହୁମୂଲ୍ୟ ରକ୍ତରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛ ।” (୧ମ ପିତର ୧:୧୮,୧୯) । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କିଅବା ଲାଞ୍ଚ ନେଇ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସେ ପରିତ୍ରାଣ କିଣି ନ ପାରେ ବା ଲାଞ୍ଚ ଦେଇ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରେ । ତେଣୁକରି ଆତ୍ମମାନେ ଏହି ଜାଗତିକ ବିଷୟରେ ଭରସା ନ ରଖୁ । ଶେଷରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସୁନୀତି ଓ ସ୍ଵଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମର ଉପଦେଶବାଣୀ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବୃଥାରେ ଆତ୍ମର ଆରାଧନା କରନ୍ତି” (ମାଥୁ ୧୫:୯) । ଆତ୍ମମାନେ ଯେବେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଉ ତାହାର ଦୁର୍ଘର୍ମର ସହଭାଗୀ ହେଉ (୨ ଯୋହନ ୧୧) । ଯେଉଁମାନେ ବିଭେଦର ବାଜ ବୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ ନୁହନ୍ତି । (ରୋମୀୟ ୧୬:୧୭,୧୮)

ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗ ଅଛି - ତାହା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନାୟାତ୍ମିକ ରକ୍ତ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ବାହୁଲ୍ୟତା ନେଇ ଆତ୍ମମାନେ ଅନେକ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ିଥାଉ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଆତ୍ମମାନେ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହେବାର ରାସ୍ତା ଖୋଲାଯାଇଅଛି । ପାଉଲ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହେଲା ଯେ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ସମସ୍ତ

ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାସ କରିବ । ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ କୁଶଳ ରକ୍ତରେ ସେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଛିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି, ହଁ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଛିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି ।” (କଲସୀ ୧:୧୯, ୨୦) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଏଫିସୀମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପାଉଲ ଏଫିସୀ ୨:୧୩-୧୪ରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ପୁରାତନ ନିୟମ ଯାହାକି ବିଜାତୀୟ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀର ରୂପେ ଥିଲା, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଭଙ୍ଗାଯାଇ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ କରିଅଛନ୍ତି (ଏଫିସୀ ୨:୧୩-୧୭) ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ବିଷୟରେ ପାଉଲ ଏଫିସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୂପ ନିଧି ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଠାରେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧସବୁର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।” (ଏଫିସୀ ୧:୭) ଏହି ବିଷୟରେ ସେ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଜଣାନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଅଛୁ । ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ରାତ୍ରୀ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ଯେଉଁ ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପକ୍ଷମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଟିତ ହୋଇଅଛି, ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ ।” (ମାଥୁ ୨୬:୨୮) ଯେଉଁମାନେ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭) । ଏଫିସୀ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଧୀନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଷୟରେ ଆଉ ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀକି ଇଶ୍ଵର ନିଜ ରକ୍ତରେ କ୍ରୟ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ସେହି ମଣ୍ଡଳୀକି ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ସମସ୍ତ ପଲ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୨୮) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶରୀର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ ଦାନ କରିଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପନ ନିମନ୍ତେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଯୌତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭) । ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭, ୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୧୧:୨୩-୨୯) ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୁଶଳରେ ବଳି ହୋଇ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ ଦାନ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପାପମୋଚନ ହୁଏ ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଅନ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ବିଶ୍ଵାସ, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବାସ୍ତବିକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରୁ । ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡଳୀ କ୍ରୀତ ହୋଇଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ରକ୍ତରୁ ଧୋତ କରୁଥାଏ । ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରଭୁଭୋଜ ପାଳନ କରିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ବଳିଦାନ ସ୍ମରଣ କରୁ ।

ଆପଣ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାପରୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରଣ ଭୋଗିଲେ । ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି ? ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା, କେତେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ !

- J.C. Choate

ଶିମୋନ ପିତର - I (Simon Peter - I)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପିତରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । “ସେ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ, ଯାହାଙ୍କୁ ପିତର ବୋଲି କହିଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଭଉଁରୀ ଜାଲରେ ପକାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମତ୍ସ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଲ ଛାଡ଼ି ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ ।” (ମାଥୁ ୪:୧୮-୨୦)

ଶିମୋନ ଏକ ଏବ୍ରୀ ନାମ । ସେ ଶିମୋନ ପିତର ନାମରେ ସୁପରିଚିତ ଏବଂ ପିତର ଏକ ଗ୍ରୀକ୍ ପଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ପଥର ବା ଗୋଡ଼ି । ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ପିତରଙ୍କ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କେପୀ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର)

ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ । (ଯୋହନ ୧:୪୨) କେପା ଆରବିକ୍ ଭାଷାରୁ ଆନୀତ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଏକାଧିକ ନାମ ଆନ୍ତେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ପଢ଼ିପାରୁଥାଉ । ଶାଉଲ ପାଇଲଙ୍କ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ଥୋମା ଦିଦିମ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ୟାତ ଥିଲେ ।

ପିତରଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନା । ଆତ୍ମିୟ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ । ୧ମ କରିଷ୍ଟା ୯:୫ ପଦରୁ ସେ ବିବାହିତ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ପିତର ବ୍ୟବସାୟରେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ଥିଲେ । ସେ ମତ୍ସ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜାଲ ବିଛାଇବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଆହ୍ୱାନର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଗାଲିଲୀର ବେଥ୍‌ସେଦାବାସୀ, ତତ୍ପରେ ସେ କର୍ପିନାଦୂମରେ ନିବାସୀ ହେଲେ । ପ୍ରେରିତ ୪:୧୩ ପଦରୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ତଥାପି ପୁନଃରୁଥାନ ପରେ ସେ ସାହସ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ନାମ ତାଲିକାରେ ପିତର ନାମ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ତାହାଙ୍କ ଲିଖିତ ଦୁଇଟି ପତ୍ର ନୂତନ ନିୟମରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଅଛି । ମାର୍କଙ୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର ପିତରଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଅନେକ ମନେ କରନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ମହାନ ଶିଷ୍ୟ, ତୁମ ଆମ ପରି ସାମାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ।

“ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର, ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରାଇବା ଶିଖାଇବି” ବୋଲି ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁସମାଚାରର ଏକ ମହାନ ସେବକ ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧରିବା ବୃତ୍ତି ଶିଖିବା ନିମନ୍ତେ ପିତରଙ୍କୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ଆପଣାକୁ ନତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆପଣାକୁ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ଜବାବ ଦେଉଥିଲେ । (ମାର୍କ ୮:୨୯) । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସାହସ ସହ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ (ମାର୍କ ୧୦:୨୮)

“ସେହି ସମୟ ଠାରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରି ହତ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ତୃତୀୟ

ଦିବସରେ ଉତ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହେବ । ପିତର ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଘେନିଯାଇ ଅନୁଯୋଗ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଈଶ୍ଵର ତୁମକୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ହେଁ ନ ଘଟୁ ।” କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରକୁ କହିଲେ, ମୋ ଆଗରୁ ଦୂର ହୁଅ, ଶୟତାନ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଘ୍ନ ସ୍ଵରୂପ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟ ନ ଭାବି ମନୁଷ୍ୟର ବିଷୟ ଭାବୁଅଛ ।” (ମାଥୁର ୧୭:୨୧-୨୩)

ଇସାରିଥ୍ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ସମୟରେ, ପିତର ଏକତ୍ରିତ ଜନତା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକଙ୍କ ଦାସର କାନ ଆଢାତ କରି କାଟି ପକାଇଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ଖଡ଼୍ଗ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖଡ଼୍ଗ ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।” (ମାଥୁର ୨୬:୫୧-୫୪) ।

“ଯଦ୍ୟପି ସମସ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରେ ବିଘ୍ନ ପାଇବେ ତଥାପି ମୁଁ କେବେ ହେଁ ପାଇବି ନାହିଁ” ବୋଲି ଯୀଶୁକୁ କହିଥିବା ପିତର, ଯୀଶୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାହାକୁ ତିନିଥର ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । (ମାଥୁର ୨୬:୩୩-୩୩, ଲୁକ ୨୨:୬୨) । କିନ୍ତୁ କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ ରୋଦନ କରି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ଏପରି ଭାବେ ପିତର ନମ୍ରତା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ତାହା କେବଳ ନୁହେଁ, ଆପଣା ଭାଇକୁ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ପିତର ଆପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲ । “ସେତେବେଳେ ପିତର ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଥର ମୋହର ଭାଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ମୁଁ କ୍ଷମା ଦେବି ? ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମକୁ କେବଳ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତୁରୀ ଗୁଣ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” (ମାଥୁର ୧୮:୨୧, ୨୩)

ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ବୋଲି ପିତର ଆପଣା ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ନିକଟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେବଳ

ଯିହୁଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୋଲି ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାନ ଏହି ଅଖଣ୍ଡ ସତ୍ୟ ସେ ବୁଝିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, “ଇଶ୍ୱର ଯେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଯେକେହି ତାହାକୁ ଭୟ କରି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ” ବୋଲି ପିତର ସାହସ ସହିତ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଅଥବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦ୍ୱାର ମେଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟର କଞ୍ଚି କାଢ଼ି ପିତରଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମାଥୁଉ ୧୬ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଜନସମୂହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କଅଣ କହନ୍ତି ? ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଅଣ ମନେ କରନ୍ତି ବୋଲି ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ । “ଶିମୋ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଏଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, ବରଂ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗର ପିତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ତୁମ ପିତର ପୁଣି, ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି; ଆଉ ନିରକର ବଳ ତାହାକୁ ପରାଜୟ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର କଞ୍ଚି ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ବନ୍ଦ କରିବ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାହା ବନ୍ଦ ରହିବ, ପୁଣି ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାହା ମୁକ୍ତ ହେବ ।” (ମାଥୁଉ ୧୬:୧୬-୧୯) ମାଥୁଉ ୧୮:୧୮ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶିବାର ମାର୍ଗ ପିତର ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ଯେକେଣ୍ଡ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପାପକ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପିତର ଜଣାଇଥିଲେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କର୍ଣ୍ଣଲୀୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପରିତ୍ରାଣର ମାର୍ଗ ପ୍ରକଟ କରି, ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ କଞ୍ଚିକାଠି ଦ୍ୱାରା ପିତର ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱାର ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦ୍ୱାର ମେଲା କରିଥିଲେ ।

ପୁନଃରୂପିତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତରଙ୍କୁ ତଥା ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ଶୀରଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଜୀବନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରରେ ବିତାଇଥିଲେ ।

- *Joshua Gootam*

ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ କଅଣ ଜାଣିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ?

(What God wants you to know and to do ?)

“ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ଵରୂପେ କ୍ଲେଶ ଦେବା ଓ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରୁଅଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ରାମ ଦେବା, ଏହା ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷର ନ୍ୟାୟର ବିଷୟ । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗୌରବାଦ୍ଵିତ ହେବାକୁ ଓ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚମତ୍କାରର ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ହେବାକୁ ଆସିବେ (କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ) (୨ ଥେସ ୧:୭-୯) ।

ସୁସମାଚାର ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ବୋଲି ଏହି ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ସୁସମାଚାର କଅଣ ଅଟେ ଓ ତାହା କିପରି ପାଳନ କରାଯାଇପାରିବ ?

ସୁସମାଚାରର ଅର୍ଥ :- “ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲ, ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଅଛ, ମୁଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପ୍ରଚାର କରିଥିଲି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇଅଛି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଦୃଢ଼ଭାବରେ

ଧରିଥାଅ, ତେବେ ତାହା ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ, ନେହିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିଶ୍ଵାସୀ ହୋଇଥିଲ । କାରଣ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପାଇଥିଲି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯଥା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ, ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ ।” (୧ମ କଠିକ୍କା ୧୫:୧-୪ ଓ ଯିଶାଇୟ ୫୩)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର ଶାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା । ପାଇଲ, ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖକ୍ତି, “କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ ।” (ରୋମୀୟ ୬:୨୩) । “କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ନିରୁପାୟ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟ କେହି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ - ଉତ୍ତମ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ଅବା କେହି ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସାହସ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ । ସେଥିରେ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୫:୬-୮)

ଯଥାଶୀଘ୍ର କି ମନୁଷ୍ୟ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ? ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ । କାରଣ :-

ଜୀବନର ଅନିଶ୍ଚିତତା :- ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ କ୍ଷଣ ମାତ୍ର । ରୋଗ କିଅବା ଆକସ୍ମିକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଅକସ୍ମାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥାଏ । ଏହା ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଥରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ.....” (୯:୨୭) ଭୋଗେ ।

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନ :- ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତକୁ ପୁନଃବାର ଏକ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଫେରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ୨ୟ ଆଗମନ ସମୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପାଇଲ କହନ୍ତି, “କାରଣ ରାତ୍ରୀରେ ଚୋର ଆସିଲା ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଯେ ଆସିବ.....” (୧ମ ଥେସ ୫:୨), ଏହା ମନେରଖ ।

ସୁସମାଚାରର ପ୍ରତିରୋଧ ନ କର :- ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଗାଲାତୀ ମଞ୍ଚଳୀକୁ ଲେଖି, “ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ହେଲେ ଯଦି କେହି ତଦଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।” (ଗାଲାତୀ ୧:୮)

କିଏ ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ?

୧) ଯେଉଁମାନେ ପୁନଃଜନ୍ମିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାତ୍ରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସୁସମାଚାର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨) ଛିଆ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ :- ବାପ୍ତିସ୍ମର ଅର୍ଥ ଜଳର ସମାଧି । (ରୋମୀ ୬:୩-୬, କଲସୀ ୨:୧୨, ଯୋହନ ୩:୨୩) । ଭଲମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ୍କମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶିଶୁ ସମୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଛିଆ ବାପ୍ତିସ୍ମ, ଶାସ୍ତ୍ରାନୁଯାୟୀ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନୁହେଁ ।

୩) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି :- ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଓ କରଗ୍ରାହୀ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଘଟଣା ଆମ୍ଭେମାନେ ଲୁକ ୧୮:୯-୧୪ ପଦରେ ପଢ଼ିଥାଉ । କରଗ୍ରାହୀ ଆପଣା ନମ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଗୁଁ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁକରି ଅନେକ ନମ୍ରତା ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ନ ହୋଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ନ ପାରେ ।

ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ନଚେତ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ ।
(୨ ଥେସ ୧:୭-୯)

ଆପଣ ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସମାଚାରଣ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ
 ହିଁ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ! ସୁସମାଚାରଣ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ
 ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ।

- Clayton Pepper

ଶାଉଲ କେବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ?

(When was Paul Saved ?)

ଅନେକ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରକ ଓ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ପାଉଲ, ଦାମେସ୍କସ
 ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ
 ଦ୍ୱାରା ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି । ଏହା କି
 ସତ୍ୟ ? ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ସମୟରେ ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର
 ପ୍ରମାଣ କଅଣ ?

ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ତିନୋଟି କାରଣ ଉପସ୍ଥାପନ
 କରନ୍ତି :- (୧) ପାଉଲଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
 ଦେଇଥିଲେ । (୨) ପରିତ୍ରାଣର ମୁଦ୍ରାରୂପେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ
 ଦେଇଥିଲେ । (୩) ହିନନିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପାଉଲ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ
 'ଭାଇ ଶାଉଲ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ ।

ନୂତନ ନିୟମରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ
 ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ
 କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ । କିଅବା ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
 ପରିତ୍ରାଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ ।
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ପ୍ରଚାରକ ମାନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ
 ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭-୩୮, ପ୍ରେରିତ ୮:୧୨, ୩୫-୩୯,
 ୧୧:୧୪)

ପାଉଲଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “.....ଉଠ, ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କର, ଆଉ ତୁମକୁ କଥଣ କରିବାକୁ ହେବ, କୁହାଯିବ ।” (ପ୍ରେରିତ ୯:୬) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହନନିୟ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଆଉ, ଏବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବିଳମ୍ବ କରୁଅଛ ? ଉଠ, ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆପଣା ପାପସବୁ ଧୋଇ ପକାଅ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬)

ଯୀଶୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଉଠ, ପାଦରେ ଭରା ଦେଇ ଠିଆ ହୁଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଆମର ସେବକ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛ ଓ ପାଇବ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପେ ମନୋନୀତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଅଛୁ । (ପ୍ରେରିତ ୨୬:୧୬) । ଏହା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଡାକରା । ସେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ, ପୁନଃରୁଦ୍ଧିତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧:୨୨) କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ । (୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୯:୧)

ପାଉଲ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇ ନଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ୯:୯ ଓ ୧୬ ପଦରୁ ହନନୀୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁପେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ପାଉଲ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୫:୩୨), ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮), ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜାତୀୟମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଈଶ୍ରୀଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସୂଚାଇବା ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରଥମ ବିଜାତୀୟ କାଇସରିଆର କର୍ଣ୍ଣଲୀୟଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତିର ବିବରଣ, ନୂତନ ନିୟମରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୪୭, ୧୧:୧୭, ୧୫:୭,୮)

ହନନୀୟ, ପାଉଲଙ୍କୁ 'ଭାଇ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ପିତର, ଯେକିଏ ଦିନରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଉପସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ 'ହେ ଭାଇମାନେ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରି, ପରେ କହିଲେ, "ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପାଇବେ ।" (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮)

ଏକ ଜାତିରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ପିତର, (ପ୍ରେରିତ ୩:୧୭), ଓପିଆନ (ପ୍ରେରିତ ୭:୨) ଏବଂ ପାଉଲ (ପ୍ରେରିତ ୧୩:୨୬, ୩୮, ୨୨:୧, ୨୩:୧, ୫:୬, ୨୮:୧୭) ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ 'ଭାଇ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ । ହନନୀୟ, ପାଉଲଙ୍କୁ ଏହି ଭାବରେ 'ଭାଇ' ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ ।

ହନନୀୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ପାଉଲ ବାପ୍ତିଜିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬) । ଦାମୋସ୍କର ରାସ୍ତାରେ ପାଉଲଙ୍କ ପାପକ୍ଷମା ହୋଇ ନ ଥିଲା, ବରଂ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ଵାରା ସେ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, (ମାର୍କ ୧୬:୧୬, ୧୬ ପିତର ୩:୨୧) ।

ପରମେଶ୍ଵର ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହନ୍ତି । ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଏବ୍ରୀ ୫:୯) । ସେ ସର୍ବସୃଷ୍ଟିର ସର୍ବାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । (ମାଥୁ ୨୮:୧୮-୨୦) । ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । (ମାର୍କ ୧୬:୧୫, ୧୬) । ଏହିପରି ଭାବେ ପାଉଲ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬)

- Owen D. Olbricht

ଧାର୍ମିକ କିଏ ?

(Who is righteous ?)

ଧାର୍ମିକ କିଏ ? “.....ଧାର୍ମିକ କେହି ନାହିଁ, ନା, ଜଣେ ସୁଦ୍ଧା ନାହିଁ ?”
(ରୋମୀୟ ୩:୧୦) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ପାପୀ ଓ ଧାର୍ମିକ ପରସ୍ପର ବିପରୀତ । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇପାରିବ ? ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବେ, ଯେଉଁମାନେ କେବେ ବି ପାପ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବେ । ପାପୀମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି, ଧାର୍ମିକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣା ଧର୍ମକର୍ମନୁଯାୟୀ ଧାର୍ମିକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ପାପରହିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ କରିଥିବାରୁ ଆପଣା ସ୍ଵଧର୍ମନୁଯାୟୀ କେହି ଧାର୍ମିକ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅନେକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ର ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବେ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ପାରୁଶୀମାନେ ଏହି ବର୍ଗର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଯେଣୁ ଈଶ୍ଵର ଦଇ ଧାର୍ମିକତା, ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ଧାର୍ମିକତା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ସେମାନେ ଈଶ୍ଵର ଦଇ ଧାର୍ମିକତାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୧୦:୩)

ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଵନୀତି ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ, ଈଶ୍ଵରଦଇ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରୁ । (ଲୁକ ୧୮:୯-୧୪) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵର ଦଇ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଧାର୍ମିକ କିଏ ? “ହେ ବସନ୍ତ, କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ନ କରୁ, ଯେ ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ସେ ସେହିପରି ଧାର୍ମିକ ଅଟେ.....ଏଥିରେ କିଏ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ କିଏ ଶତ୍ରୁତାନର ସନ୍ତାନ, ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଯେକେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ ନାହିଁ, କିଅବା ଆପଣା ଭାଇକୁ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ

ଠାରୁ ଜାତ ନୁହେଁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୩:୭,୧୦) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଆଚାର ବ୍ୟବହାରରେ ଆତ୍ମମାନେ ଅଧାର୍ମିକ କର୍ମ କଲେ, ଆତ୍ମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ ।

ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ :- ଦେହରେ ଯାହା କରୁ ତାହା ଆତ୍ମା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ କରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ମନୋଭାବ । ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ । (୧ମ ଯୋହନ ୩:୨୪) “ସେ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଯଦି ଜାଣ, ତେବେ ଯେକେହି ଧର୍ମାଚରଣ କରେ, ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଜାତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୨:୨୯) । ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । (୧ମ ଯୋହନ ୨:୬)

ଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ ବା ଅଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଣେ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକେ, ବାଲବଲର ବାକ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କାରଣ ଯାଶୁ କହନ୍ତି, “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗର ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।” (ମାଥୁର ୭:୨୮) । “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୧୫) । “....ଏହା କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବନ ପାଇବ ।” (ଲୁକ ୧୦:୨୮)

ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ, ଆପଣଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯାହା ବି ହେଉ, ଆପଣ ପାପ ଓ ଅପରାଧରେ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି ବୋଲି କହି, ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବୃଥା । ଆତ୍ମମାନେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରୁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନୁହେଁ । (ଗାଲାତୀ ୬:୭) । ଯଦି ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ କରୁଅଛୁ, ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅବନତ କରିବେ (ମାଥୁର ୨୩:୧୨) ।

- Cecil May Jr.

WATCH

2 Timothy 4:5

INTRODUCTION :

1. In Bible times it was customary to have a watch-tower connected with vineyard.
2. The watchman also played a prominent role in times of war.
3. Today we are well aware of what it means to watch in this period of emergency.
4. We are taught in God's word to watch in all things. (2 Timothy 4:5).

DISCUSSION :

I. The Meaning of Watch.

1. The word watch, as is commonly used in the New Testament, is directed to the Christian.
2. It means to be alert, to give attention, to be busy, active, industrious.
3. It means to be careful, to be on guard, to not be found sleeping.
4. It suggests that we have enemies and we must watch lest they come upon us and destroy us.

II. We should keep in mind that there are those who are Watching us.

1. God is watching us.
2. The enemy is watching us.
3. The church is watching us.
4. Our friends are watching us.
5. Our family is watching us.

III. We must be watchmen.

1. We must watch for the enemy.
2. We must watch ourselves.
 - a. Our thoughts.
 - b. Our speech.
 - c. Our appearance.
 - d. Our action.
3. We must look for the Lord's return.

IV. The seriousness of our watching.

1. To watch day and night.
2. To watch with prayer.
3. To watch for our soul.

V. What the Bible Says.

1. Jesus told the apostles.

- a. Watch with me.(Matthew 26:38).
b. Watch and pray that ye enter not into tempt-ation.(Matthey 26:41).
c. Watch therefore. (Matthew 24:42).
d. Watch.(Mark 13:37).
2. Lessons that teach watching.
- a. The shepherd and the sheep.(John 10).
b. The ten virgins.(Matthew 25:1-13).
3. Blessed are those whom the Lord will find watch-in when he comes.(Luck 12:37,28).
4. Watch with all perserverence.(Ephesians 6:18).
5. Continue in prayer and watch.(Colossians 4:2).
6. Not to sleep,as others, but to watch.(1 Thessalonians 5:6).
7. Watch in all things.(2 Timothy 4:5).
8. Watch unto prayer.(1 Peter 4:7).
9. Blessed is he that watches. (Revelation 16:15).

CONCLUSION :

1. Those who do not warch will suffer the consequ-ences.
2. Are you watching ?

J. C. Choate

Printed Book Only

From:

SATYA VANI
P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the recipient's name and address.

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)